

Ivan Vyrypajev

(*1974; dramatik, herec, režisér, scénárista)

Patří k nejprogresivnějším umělcům současného Ruska. Narodil se v Irkutsku, ale žije střídavě v Moskvě a ve Varšavě. Jeho hry (především *Kyslík*, *Bytí č. 2*, *Sny*, *Moje město*) jsou s úspěchem hrány v různých evropských zemích a jejich autor již získal řadu prestižních ocenění. Za filmový režijní debut *Euforie* (2006) mu například nezávislá mladá porota na filmovém festivalu v Benátkách udělila Malého zlatého lva. Jeho hry, stejně jako jeho filmy, vynikají silným příběhem, bohatou představivostí, snovými obrazy a také černým humorem, který stále znovu a znovu zabraňuje nástupu sentimentu. Každý divák, kterému není zatěžko v divadle přirozeně přemýšlet, si jeho texty zamiluje.

Vyrypajevovy hry byly dosud přeloženy do angličtiny, němčiny, francouzštiny, bulharštiny, češtiny, slovenštiny a polštiny.

Divadelní spolek Kašpar podporují Hlavní město Praha (částkou 5.000.000 Kč ročně) a Ministerstvo kultury ČR.

Autorská práva k dramatickému textu a překladu zastupuje Aura – Pont s. r. o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4, Česká republika.

Alkohol ti nedá odpověď,
ale alespoň zapomeněš
otázku.

Kašpar Divadlo v Celetné
Ivan Vyrypajev
Opilí

Premiéra 30/9/2016

113. premiéra spolku Kašpar

Marta Tereza Rumlová
Mark Adrian Jastraban
Laura Martina Prášilová
Magda Eliška Boušková
Lawrence Martin Hofmann
Gustav Pavel Lagner
Lora Diana Toniková
Karl Jiří Wohanka
Linda Milena Steinmasslová
Rudolf Petr Lněnička
Max Aleš Petráš
Mathias Václav Jakoubek /
Dan Ondráček
Gabriel Matouš Ruml
Róza Barbara Lukešová

Režie Marek Němec
Výprava Agnieszka Pátá-Oldak
Hudba Ondřej Švandrlík
Dramaturgie Lenka Bočková
Grafický design bannerů Jan Kubín

Producent Jakub Špalek
Inspice Jakub Elstner
Světla Ondřej Růžička
Zvuk Vojtěch Krátký
Garderoba Tereza Plintová

Fotografie Dušan Tománek
Grafický design Andrea Vacovská
Artdirekce Michal Nanoru
(Studio Najbrt)

Divadlo Ivana Vyrpajeva

Divadelní texty Ivana Vyrpajeva často působí jako generační výpověď lidí, kteří jsou rozpouštěni v přehršli současných ideologií a neomezených možností. Jeho hry jsou vždy založené na úzkém dialogu s divákem, kterého provokují neustálým přívalem otázek a tajemstvím zahalených výpovědí.

Vyrpajevův autorský hlas je kritický, nekonformní a nevyhýbá se experimentům. Pro Vyrpajeva není podstatný přenos informací, ale atmosféry. Důležité je to, co se děje v netušených, často neartikulovatelných emocích mezi jevištěm a hledištěm. Jeho texty zasáhnou diváka provokativním, mrazivě upřímným poselstvím. Sám autor je na neustálé duchovní cestě. V mnohých svých textech

se snaží pochopit, co anebo kdo je Bůh, jak moc od něho odvozuje svoje bytí a v neposlední řadě, jakého Boha potřebujeme dnes. Sám Vyrpajev má blízko k různým náboženským filozofiím, orientuje se v nich a jsou mu inspirací. Důmyslně a důvtipně ukryté biblické citace a paralely reprodukuje s nadhledem vlastním modernímu člověku.

Opilost, epilectví, podnapilost...

Opilost neboli opojenost či též ebrieta je stav, který vzniká po intoxikaci alkoholem. Typická je pro ni nadnesená nálada, bývá zvýšené sebevědomí, zvýšená hovornost, podnikavost, zvýšená družnost, zmenšují se sociální zábrany. Je zde ale porucha pozornosti a může se objevit i agresivní chování. Při větších opilosti bývají poruchy chůze – chůze o široké bázi, pády, zarudlé spojivky.

Při intoxikaci alkoholem dochází k přímému ovlivnění neurotransmiterů (útlum dopaminergní, serotoninergní a taurinergní aktivity, potlačení inhibičního vlivu GABA, stoupá aktivita glutamátu). Přesný mechanismus, jimž tyto interakce přispívají k pocitu uspokojení, není jasný. Vyvolání tendence pro opakování příjmu alkoholu lze teoreticky vysvětlit účinky změněné aktivity GABAergního a glutamátergního systému na uvolňování dopaminu v mezolimbické dopaminové dráze. Za somatické poškození neuronů je pak zodpovědné hromadění metabolitů alkoholu – zejména acetaldehydu.*

* FIŠAR, F., a kol.. Vybrané kapitoly z biologické psychiatrie. Praha: Grada Publishing, 2009.